No. 97. 1843.

VLISSINGSCHE COURANT.

Maandag 14 Augustus.

De uitgave dezer Courant geschiedt geregeld driemaal per week. De prijs van het abonnement is voor drie maanden f 2,25, en franco per post f 2,50. Advertentien worden geplaatst a 20 Ct. de regel, uitgezonderd Huwelijks-, Geboorte- en Doodbekendmakingen, waarvan de prijs van 1 tot 6 regels f 1,20 is, en voor elke regel daarboven 20 Ct., behalve 35 Ct. zegelregt voor iedere plaatsing. Men abonneert zich bij alle Boekhandelaren en Postdirecteuren in het Rijk. Brieven franco.

Publicatie.

BURGEMEESTER en WETHOUDERS der STAD en GRONDGEBIED van VLISSINGEN;

Brengen ter kennis van de In- en Opgezetenen:

Dat eerstdaags moet worden overgegaan tot het benoemen van twee Kiezers ter vervulling van twee buitengewone vacatures, welke in den loop van dit jaar in het Kollegie zijn ontstaan, overeenkomstig art. 12 en volgende van het Reglement op de Regering dezer Stad, en diensvolgens de lijst der personen welke Stemgeregtigd en tot Kiezer benoembaar zijn, alvorens in order gebragt en behoorlijk aangevuld moet worden met alle zoodanige personen, welke uithoofde hunner bezittingen buiten deze Stad gelegen, bevoegdheid tot het Stemregt en om tot Kiezer te worden benoemd, hebben verkregen, waarop dezelve anderzints, uithoofde der geringheid van hun aandeel in de Directe Belastingen alhier ter Stede, welligt geene aanspraak zouden kunnen maken.

En worden mitsdien alle degenen welke zich in het evengemeld geval bevinden, uitgenoodigd, om voor of op den 27. dezer maand, zich ter Stedelijke Griffie aan te melden, met exhibitie der quitancien of aanslag-billetten wegens de Directe Belastingen, welke door hen in andere plaatsen worden betaald.

Brengen wijders ter kennis van de belanghebbenden:

1°. Dat men om tot Kiezer binnen deze Stad te kunnen worden benoemd, jaarlijks in de verponding en andere beschrevene rijksmiddelen, buiten het patentregt, moet betalen eene somma van *zestig guldens*, en dat men om het Stemregt binnen deze gemeente uit te oefenen, in dezelfde middelen jaarlijksch niet beneden de negentien gulden betalen moet, zoo als een en ander bij de art. 2 en 23 van vorengemeld Reglement is vastgesteld.

2°. Dat volgens art. 7, 8 en 9 van het Reglement, het Kiezersregt door mannen voor hunne vrouwen en door meerderjarige zoons voor hunne moeders (weduwen zijnde) kan worden uitgeoefend, mits de moeders zich in het laatste geval schriftelijk aan de Regering verklaren, door wien harer zoons zij het Stemregt in hunne plaats willen doen uitoefenen, en dat alle aangiften en verklaringen deswege tot den 27. dezer ter Stedelijke Griffie zullen worden aangenomen.

Wordende tevens aan de In- en Opgezetenen bekend gemaakt, dat van heden af, de in het hoofd dezes vermelde lijsten ter Griffie voornoemd ter visie zullen leggen, ten einde een ieder desverkiezende zoude kunnen onderzoeken, of daarop eenige personen of omstandigheden zijn geomitteerd, waaromtrent alzoo rectificatie zoude moeten plaats hebben.

Zullende wijders op den eersten der volgende maand aan de huizen der Stemgeregtigden billetten worden rondgebragt, waarin dezelve de bij hen in aanmerking komende personen om tot Kiezer te worden benoemd, ten getale van twee, verkiesbaar uit de lijst aan het billet geannexeerd, gelieven in te vullen, terwijl deze billetten behoorlijk geteekend en gesloten, zullen moeten gestoken worden in de bussen die van wege dit Bestuur, ter ophaling aan de huizen der Ingezetenen binnen vier dagen na de uitgifte zullen worden rondgezonden.

En opdat niemand hiervan onkundig zij zal deze worden afgekondigd en aangeplakt ter plaatse waar zulks gebruikelijk is te geschieden, mitsgaders in de Vlissingsche Courant geplaatst.

VLISSINGEN, den 8. Augustus 1843.

Burgemeester en Wethouders voornd,
A. VAN DER SWALME.
Ter ordonnantie van Hun Edel Achtbare.
S. VAN DER SWALME,
Secretaris.

NIEUWSTIJDINGEN.

GRIEKENLAND.

ATHENE, den 22. Julij. Het leger bestaat thans, na de plaats gehad hebbende vermindering, uit vier bataillons infanterie, ter zamenlijke sterkte van 3418 man, te weten 106 officieren, 256 onderofficieren, 52 muzijkanten en 3004 gemeenen; voorts uit twee compagniën ligte infanterie, ieder van 500 man, en twee escadrons ruiterij, tellende 10 officieren, 10 onderofficieren, 6 trompetters en 132 ruiters.

ENGELAND.

— De luchtreiziger *Green* heeft den 1. dezer zijn 286e luchtreis te Chelsea ondernomen, met den ballon *Albion*, vergezeld van kapt. *Currie*. Zij zijn 7500 voeten opgestegen en 7 mijlen van Celmsford nedergedaald, na aldus een afstand van 37 mijlen te hebben afgelegd.

DENEMARKEN.

ALTONA, den 29. Julij. Donderdag, den 6. dezer, zag men ten vijf ure des morgens een' treurigen optogt de stad doortrekken, het was zekere *Joachim Hendrik Rhamke*, dien men ter strafplaats leidde, als door het Hoog Geregtshof van het hertogdom van Holstein, ter zake van de dubbele misdaad van moord en van brandstichting tot het rad veroordeeld, doch welke straf, overeenkomstig een, sedert meer dan eene halve eeuw aangenomen gebruik, in die van onthoofding met de bijl veranderd was geworden.

De strafvoltrekking moest plaats hebben in de stad van Pinnenberg, waar hij zijne misdaden had begaan, en die anderhalve mijl van Altona gelegen is.

De stoet tot op een geweerschot van Pinnenberg genaderd zijnde, zag men een in het zwart gekleeden man te paard, die met een witten doek wuivend, in vollen ren kwam aangereden. De stoet vertraagde zijnen gang, en weldra hoorde men de ruiter, uit al de magt zijner longen, roepen: « *Halt! niet verder! Op last des Konings! Er is schorsing!*"

Aan de barrière van Pinnenberg bereikte de ruiter den stoet, en aan den griffier, die belast was, om het Hof bij de strafvoltrekking te vertegenwoordigen, overhandigde hij een papier, waarop, met 's Konings onderteekening bekrachtigd gelezen werd: « *De strafvoltrekking aan Rhamke zal tot nader order worden geschorst.*"

De griffier was niet zonder eenigen twijfel aan de echtheid van het geschrift, en wat dien twijfel bij hem nog versterkte, was het ontbreken van de contrateekening van den minister van justitie en van alle, bij zoodanige omstandigheden, gebruikelijk formulier. maar wijl het hier het leven van een mensch betrof, zoo aarzelde hij evenwel niet, den last van schorsing op te volgen, en hij bragt den veroordeelde naar de gevangenis van Altona terug.

Het aan den griffier ter hand gestelde stuk bleek later volkomen echt en deugdelijk te zijn; het was geheel eigenhandig door den Koning geschreven, en zie hier hoe de zaak zich had toegedragen.

Overeenkomstig de criminele wetgeving in het hertogdom Holstein, moet ieder doodvonnis, nadat het ten volle executoir geworden is, dat is te zeggen, nadat het rekest om gratie door den Koning van de hand gewezen is, met last dat het regt zijn loop moet hebben, op nieuw aan den veroordeelde worden aangezegd, op een der openbare pleinen van de plaats, waar de misdaad bedreven is. Toen nu op het plein voor het stadhuis van Pinnenberg, voorlezing van zijn doodvonnis aan *Rhamke* werd gedaan, wilde het toeval, dat een gewezen schoolmakker van hem, de geneesheer *Pieter de Kobke*, van de wateren van Karlsbad, in Bohemen terugkeerend, in eene postchais de plaats kwam doorgereden. Onderrigt van wat er plaats greep, besloot hij het leven te redden van *Rhamke*, den gewezen vriend zijner jeugd, dien hij later als geneesheer had verpleegd, en met wiens familie hij naauwe vriendschapsbetrekkingen onderhield.

De Heer *Kobke* had steeds de innige overtuiging gevoed, dat *Rhamke* niet volkomen bij zijne zinnen was. De Koning deed juist op dien tijd een reisje in het graafschap van Sleeswijk, en was op het oogenblik te Husum. De Heer *Kobke* snelt er heen, vraagt en bekomt een gehoor bij den Koning, wien hij breedvoerig de redenen ontwikkelt, die het er hem voor doen houden, dat *Rhamke* met krankzinnigheid bezocht is, en verder betoogd, dat deze alzoo meer beklagenswaardig, dan misdadig is. Hij bepleitte de zaak van zijn gewezen vriend zoo warm en zoo gelukkig, dat, de Koning het bewuste bevel tot schorsing schreef, en zoo men gezien heeft, was het hoog tijd, dat hetzelve ontvangen werd.

Nu werd er door den minister van justitie aan het Hoog-geregtshof van Holstein aangeschreven, een nieuw onderzoek naar den staat van het verstandelijk vermogen van den veroordeelde in te stellen. Drie hoogleeraren aan de universiteit van Kiel werden hiertoe gecommitteerd. Het rapport was, dat er geene teekenen van krankzinnigheid bij *Rhanke* te ontdekken waren.

De minister van justitie deed alzoo de voordragt aan den Koning om het regt zijn' loop te doen hebben; maar Z. M. in overweging nemende, dat de schorsing van de straf noch regtstreeks, noch zijdelings door *Khanke* zelven was uitgelokt geworden; maar dat hij reeds eenmaal den doodangst grootendeels hebbende doorgestaan, hem andermaal daarmede te pijnigen eene verzwaring van straf zou zijn, die hij niet had verdiend, heeft de doodstraf in die van levenslange gevangenis in een tuchthuis veranderd.

FRANKRIJK.

PARIJS, den 7. Augustus. Volgens een onzer bladen zal door den Graaf *de Chambord* eene reis door Engeland worden ondernomen, tot het onderzoeken en bestuderen van de bronnen der groote zeemagt van dat rijk.

SPANJE.

— Berigten uit Madrid van den 3. Augustus behelzen nadere bijzonderheden van het in de laatste dagen in Andaluzie voorgevallene; zie hier eenige derzelve: « Het is niet in den nacht van den 25. op den 26. dat het beleg van Sevilie opgebroken geworden is, gelijk de telegraaf zulks gemeld had, maar wel in dien van den 27. op den 28. De belegering heeft een en twintig dagen geduurd en het bombardement tien dagen; er zijn op Andaluziëns schoone hoofdstad 1600 stuks werptuig afgeschoten. Hetgeen waarschijnlijk de dwaling, door den telegraaf voortgeplant, heeft kunnen veroorzaken, is geweest, dat de gewezene Regent werkelijk, wat zijn' persoon betreft, den 26. des morgens vertrokken was, verzeld door drie of vier honderd ruiters, keurtroepen van zijn eskorte. De tijdingen welke hij den 25. uit Madrid ontvangen had en *Concha's* nadering hadden hem zijne laatste hoop ontnomen, en hij dacht nu aan niets meer, dan om Kadix te bereiken. Ten einde nogtans in zijnen aftogt niet ontrust te worden en zijne persoonlijke veiligheid te verzekeren, had hij bevel gegeven, het bombardement tot den 27. des avonds voort te zetten. Den 28. heeft de kapitein-generaal *Figueras* het opbreken der belegering bij eene merkwaardige proclamatie aan het volk bekend gemaakt.

Terzelfder tijd dat deze proclamatie afgekondigd werd, was eene sterke colonne, die reeds des morgens de stad was uitgerukt, bezig den vijand te vervolgen, wiens infanterie in wanorde vlugtte. Er nog deze eerste colonne, door Generaal *Figueras* afgezonden, te halverwog tusschen Sevilië en Utera, dat is drie kleine uurtjes van eerstgemelde stad, gekomen was, had zij reeds 12 à 15 honderd man ingehaald, welke zich met haar vereenigden.

Van zijnen kant snelde *Concha*, aan het hoofd van 500 ruiters, regt toe regt aan op Kadix, ten einde aan den Regent deszelfs laatsten aftogt af te snijden. Bij de brug van Suazo aangekomen, welke het eiland Leon aan het vaste land verbindt; terwijl Kadix aan het tegenovergestelde uiteinde van dat eiland ligt, werd hij met kanonscholen ontvangen door de Esparteristische troepen, welke dien overtogt bewaakten en er den ex-regent verwachten. Hij keerde zich dus achterwaarts naar Puerto Real, de baai van Kadix langs rijdende, en van daar den weg naar Port Ste. Maria nemende, reed hij met allen spoed *Espartero* te gemoet. De ontmoeting had tusschen Puerto Real en Port Ste. Maria plaats. *Espartero* had nog al zijne ruiterij, die vast gezind was voor hem te vechten. Het gevecht werd met verbittering gevoerd. Generaal *Concha* hieuw *Espartero's* kavallerie in de pan en maakte de Generaals *van Halen*, *Alvarez*, *Osset*, *Ossorio* en eene menigte andere voorname officieren gevangen.

Espartero zelfs, met het schuitje, waarop hij zich gered had, aan het Engelsche linieschip gekomen, werd op hetzelve niet terstond toegelaten. De kommandant heeft hem niet eer aan boord willen ontvangen, dan nadat hij den Engelschen consul te Kadix geraadpleegd had. Kort daarop kwam het bevel om hem op te nemen, en eindelijk kon *Espartero* ophouden te vreezen; doch nog altijd aarzelde hij nu, welke partij hij verder nemen moest. Zijne medgezellen spoorden hem aan, te verlangen, dat men hem te Kadix mogt brengen, dat nog altijd zijne zijde hield. Dit denkbeeld lachte hem toe. Terwijl men nog raadpleegde, hoort men, hoe de klokken te Kadix, tot vreugdebetoon beginnen te luiden, terwijl terstond daarop het kanon zijn gebulder met den galm der klokken vermengt. Nu is er geen twijfel meer: Kadix heeft de aankomst van den Regent vernomen, Kadix begroet, Kadix verwacht hem, onverwijld moet men zich naar Kadix begeven. Men maakte hiertoe aanstalten, toen de tijding komt, dat de klokken en het geschut van Kadix het vreugdefeest vieren van — den val des dwingelands en de aanstelling eener opstands-junta. « Naar Lissabon", zegt toen de Regent, en om 11 ure gaat de *Malabar* naar die hoofdstad onder zeil.

BELGIE.

BRUSSEL, den 9. Augustus. Het blad *le Commerce Belge* berigt, dat de minister van justitie aan de kamers eene wet zal voorslaan, strekkende om, als nationale vergoeding, aan de onschuldig veroordeelde en gestrafte twee *Bonné's* en *Geens* eene lijfrente te verzekeren. Daarenboven prijst het blad het doen van bijzondere inschrijvingen voor hen aan, als vrijwillig hun gegeven achtingblijk der bevolking.

NEDERLANDEN.

AMSTERDAM, den 8. Augustus. Heden morgen, ten 9 ure, werd de 59. algemeene vergadering der maatschappij: *Tot nut van 't Algemeen*, als naar gewoonte, in de Luthersche nieuwe Kerk alhier, in het bijzijn van zeer aanzienlijke genoodigden, hoofdbestuurders, afgevaardigden en leden der Maatschappij, en eene talrijke vrouwenschaar, plegtig geopend door den algemeenen Voorzitter, den Wel-Eerw. Heere *N. Swart*, met eene redevoering, bevattende: *Handhaving van het Onderwys der Maatschappy*: Tot Nut van 't Algemeen, *tegen verwyt van Onchristelykheid.*

Deze redevoering werd voorafgegaan en besloten door instrumentale en vocale muzijk, waarvan de compositie vervaardigd was door den heer *D. Koning* alhier; terwijl de leiding der uitvoering, op nieuw aan de welwillende zorg van den heer *G. H. Broekhuyzen* was toevertrouwd.

Na het uitspreken der redevoering, werd door den Voorzitter berigt, dat in het afgeloopen jaar één aantal van 103 personen onderscheidingen waren toegewezen, voor het verrigten van edelmoedige of menschlievende daden, voor welke de bestemde eereblijken aan die Departementen zullen worden toegezonden, welke daarvan de opgaven gedaan hebben.

Des namiddags ten één ure, werden de eigentlijke werkzaamheden dezer algemeene vergadering in de Doopsgezinde Kerk aangevangen met een uittreksel uit het algemeen verslag, door den Secretaris voorgelezen. Daarbij werd, onder anderen vermeld, dat, in den loop van het jaar, wederom *elf* nieuwe Departementen waren opgerigt, en de Maatschappij thans 265 Departementen en 13958 leden telde.

— Bij Zijner Majesteits besluit van den 5 Junij 1843, No. 50, is de vice-Admiraal jhr. *A. C. Twent*, inspecteur-Generaal van het loodswezen, met den laatsten dier maand ontheven van de bemoeijingen, met opzigt tot 's Rijks stoomvaartdienst, en de kapitein ter zee *C. Roest*, met den eersten Julij 1843, benoemd tot tijdelijk inspecteur voor de stoomvaartdienst, en in die hoedanigheid geattacheerd aan het departement van Marine.

— Den 8. Augustus is te Texel binnen gekomen de

luitenant ter zee *P. A. M. Hinlopen*, voerende Z. M. stoomschip Curaçao, van Vlissingen.

ARNHEM, den 8. Augustus. Als eene merkwaardige bijzonderheid van een' mannetjes faisant wordt ons door den, in deze nabijheid wonenden eigenaar het volgende verhaald: Zich genoodzaakt gezien hebbende, om de vier wijfjes, welke bij dezen schoonen vogel geplaatst waren, van hem weg te nemen, bespeurde de eigenaar al zeer spoedig, dat het mannetje treurig was geworden en zich telkens naar de plaats vervoegde, langs welke de wijfjes vervoerd waren. Dit duurde een paar dagen voort, toen de vogel in zijnen weduwenaars staat wanhopig scheen te worden en zich eensklaps in den vijver stortede, welke in het midden der plaats van zijn verblijf gevonden werd. Dit werd door den pluimgraaf opgemerkt, die het dier half dood uit het water haalde en gelukkig, als ware het in het leven terugbragt. Nu werd een dubbel waakzaam oog op den geliefden haan gehouden en deze scheen zich thans zijne eenzaamheid te getroosten. Hij liep vrolijk zijn voedsel nemen, toen de pluimgraaf hem verliet, maar werd een kwartier uurs daarna door denzelven dood in den vijver gevonden, in welke hij zich zonder opzigt bevindende, terstond na het vertrek van den oppasser moet zijn gevlogen, om een einde aan zijn leven te maken.

— Vrijdag avond, omstreeks ten 10 ure, werd hier eene maan-regenboog waargenomen; dezelve was duidelijk merkbaar, hoezeer de kleuren eenigzins flaauw waren.

GEMENGDE BERIGTEN.

De Maarschalk Bourmont, de overwinnaar van Algiers, wordt eerstdaags te Parijs verwacht. — Door de policie zijn in de laatste veertien dagen van Julij te Parijs en in de buitenwijken niet minder dan 270 vagebonden gearresteerd geworden. — Bevallen van Slingen vrouw Leissenaar te Hoogeveen. — Op de Veendamster kermis is een Gron. student tusschen eene partij fleschen gebleseerd geraakt. — Men leest onderscheidene voorslagen om het deficit te dekken: belasting op tabak, sigaren, speelkaarten, koffij, eau de sureté etc. — De hanoversche boerenstand is onmondig verklaard. — De gearresteerde N. Amerik. prefect Smith is door zijne discipelen verlost. — De 3de druk der pantoffelregering ziet het licht. — Den 28. Augustus zal te Groningen een kompleet wagengereide en een briljant gouden horelogie verharddraafd worden.

MENGELINGEN.

GEDENKSCHRIFTEN VAN

HABAKUK CAESAR ACHILLES SCHMAAL,

gewezen Luitenant in Knallenburgsche dienst.

Naardien heel de wereld tegenwoordig Gedenkschriften uitgeeft, van den prins tot de giftmengster, van den maarschalk tot den galeiboef, ben ook ik tot het heldhaftig besluit gekomen, om mijn levensloop aan de lezende menschheid mede te deelen. Ik draag die in het bijzonder op aan al degenen, die, even als ik eens, Bellona dienen. Mogen zij nimmer geleden hebben of nog lijden moeten, waarvan ik thans gewagen zal. Dat alles zuivere waarheid is, daarop geef ik hier dadelijk mijn woord — ik wil ook hierin aan andere gedenkschriftenschrijvers gelijken. Dat ik bevoegd ben, om mijne Mémoires uit te geven, kan ik best door mijn ontslag met rang van eersten luitenant en door mijn doopcedel bewijzen, waaruit blijkt, dat ik mijn veertigste jaar, de jaren van oordeel en onderscheid, bereikt heb en dus verstandig of — liever — oud genoeg ben, om dat te kunnen wezen. Maar nu ter zake.

Gelijk al de uitgevers van gedenkschriften, die ik uit de leesbibliotheek van mijn garnizoensstadje ken, begin ik mijn werk, met mijzelven te laten geboren worden. In het tweede Morgenuur van den 1 April 1801 aanschouwde ik het licht der wereld, d. i. van eene zessenkaars, die op het nachttafeltje in de slaapkamer mijner ouders brandde. Met luid geschreeuw begroette ik mijne ouders en maakte daardoor drie andere panden hunner echtelijke liefde wakker, die mij dapper accompagneerden. Mijne grootmama van moeders zijde, eene eerzame weduwe, zette te vergeefs haar bril op, om op het hoofd van den jonggeborene een geluksvoorspellenden *helm* te ontdekken: zijn gansche volgende levensloop bewees, dat hij niet dan tot ongeluk was geboren en daarom dan zeker ook zoo op den eersten April door moeder Natuur in de wereld werd uitgezonden.

Van mijne eerste kindschheid weet ik niets meer te zeggen; slechts zooveel schemert mij nog flaauw voor den geest, dat men mij zoo vroeg mogelijk aardappelen en kommiesbrood leerde kaauwen. Mijn vader was luitenant, had dus maar een sobere gage en met elk komend jaar een jonge spruit — geen wonder derhalve, dat wij vleesch en andere lekkernijen slechts uit den geur kenden, waarop een gedienstige zefir nu en dan onze reukorganen eens uit een naburige keuken vergastte. Zoo bereikte ik mijn tiende jaar. Soldaatjespelen was mijn lievelingswerk; ik liet mij daarbij steeds op fourageren uitzenden en beschouwde alle boomgaarden en wijnbergen als vijandsland — het eenig genot dat ik daarvan had, en dat mij bovendien door de eigenaars en veldwachters nog menigmaal werd verbitterd. Dit spel besliste over mijn lot. Met papieren tabakszakken in plaats van beerenmutsen op onze krulkoppen, en met stokken in plaats van sabel of geweer in de hand exerceerden wij eens op een dag in de groote laan van het park, toen ik onzen allergenadigsten landheer in het oog kreeg, die met een schitterend gevolg uit de verte kwam aanrijden. Ik liet mijne (*manschap* kan ik niet zeggen) jongenschap front maken, den tamboer roffelen en, toen Zijne Doorluchtigheid in onze nabijheid was, presenteren; ik zelf salueerde met eene oude karwats, gelijk mijn vader op de parade met den degen, en brulde uit al mijne magt met mijde gansche armee uit:

«Leve Zijne Doorluchtigheid, vorst CYPRIANUS van Knallenburg! — Vivat onze vorst!! Vivat!!!"

Een genadig lachje speelde op de lippen van den grooten man; hij monsterde ons kleine leger door zijn tooneelkijker, en vroeg mij vervolgens hoogst eigenmondig:

«Hei daar, wiens jongen ben jij, kleine bengel?"

«Een van luitenant SCHMAAL, om uwe doorluchtigheid te dienen," antwoordde ik, in 't geheel niet van mijn stuk gebragt.

«Hoe hiet je?"

«HABAKUK CAESAR ACHILLES SCHMAAL, uwe Doorluchtigheid."

«Je moet soldaat worden, drommelsche jongen!" zeide zijne Doorluchtigheid, gooide mij een heele nieuwen zilveren daalder toe, en reed met zijn gevolg lagchend verder.

Weinig dagen daarna hoorde ik van mijn opgetogen vader, hoe een hofjonker hem onder de roos berigt had, op welk eene vereerende wijze de vorst zich aan tafel over mijn gehouden gedrag uitgelaten en zijne belangstelling in mijn toekomstig lot aan den dag gelegd had. De jonker had hem den raad gegeven, om voor mij eene plaats op de nieuw opgerigte kadettenschool te verzoeken. Door dezen raad op te volgen, was het mijn vader gelukt, twee plaatsen voor eene, t. w. eene voor den twaalfjarigen ALEXANDER OBADJA HANNIBAL TRAJANUS SCHMAAL, de andere voor mijne eigene geringheid, en zoo het heugelijk vooruitzigt voor ons te verkrijgen, van eenmaal in eene der dertig officiersplaatsen, die de Knallenburgsche armee in het geheel had aan te wijzen, te zullen kunnen invallen.

Een paar weken later werden wij werkelijk opgenomen. Van de stadsschool, waar men enkel gebrekkig lezen, zijn naam schrijven en de tafel van multiplicatie leerde, kwamen wij broeders thans op een instituut, waar een half dozijn uitgediende ijzervreters van de Knallenburgsche armee met een friseur uit Nancy, die in de Fransche taal, het zingen, dansen en schermen onderweês, benevens een lam geschoten apotheker met den titel van bataljonsdoctor ons thans al de diepste geheiménissen van menschelijke wetenschap moesten inwijden. De vakken van onderwijs waren: Latijn, Grieksch, Hebreeuwsch, Fransch, Hindoesch, dansen, zingen, klavierspelen, rijden, schermen, springen, zwemmen, geschiedenis, mathesis, teekenen, geographie, physica, pneumatica, hydrostatica, meteologie, metallurgie, technologie, botanica, chemie, en nog een twintigtal andere, waarvan ik de namen vergeten heb. Daar de voeding der kweekelingen bij openbare inschrijving den minsteischenden was aanbesteed, leerde men ons waarschijnlijk slechts tot ons eigen best zoo veel wetenschappen, opdat wij met behulp der chemie b. v. onderzoeken konden, hoe veel deelen aardappelenmeel en gemalen paardeboonen in ons kommiesbrood waren; de kruidkunde moest ons leeren, hoe veel handvol brandnetels en knollenloof men tusschen onze andere smakelijker groenten inmengde; de algebra kon ons helpen uitcijferen, hoe het mogelijk was, dat van twee pond vet en een pond rundvleesch dertig hongerige magen verzadigd werden, en door middel van de technologie leerden wij de voegen en reden uitvinden, waarin onze nachtelijke pijnigsters zich bij dag schuil hielden. Ten gevalle van deze laatste en van hare nichten, de vlooijen, had men ons eigenlijk ook nog in de entomologie behooren in te wijden. Met zingen en dansen konden wij onzen honger verdrijven, en tot gevechten kwam het dikwijls als de een den ander een stuk brood ontstal. Rijden konden wij op de palen rondom onze exerceerplaats en in het teekenen oefenden wij ons zelven, wanneer wij onder de vermakelijke voorlezingen van professor SPINTIFIX over Hebreeuwsche oudheden en Hindoesche literatuur 'smans deftige figuur met pruik, bril en snuifdoos op leijen en tafels konterfeitten. Onze leermeesters waren vooral na tafel, als zij hun middagslaapje hielden, beste brave menschen, doch wisten van de dingen, die zij te onderwijzen hadden, blijkbaar weinig meer, dan wij zelven en vergenoegden zich dus met ons uit eenig handboek enkele geleerde brokken te dicteren, waarvan zij evenmin iets vatten konden, als een van ons.

O, maar het waren toch heerlijke tijden toen. Hoe gelukkig waren wij, als de vijfde dag en met hem het versch kommisbrood kwam! Met wat reikhalzend verlangen zagen wij naar den 1. en den 16. van elke maand uit, wanneer wij ons traktement van eenen halven daalder ontvingen, die dan dadelijk in worst, krentebroodjes en bier werd omgezet. Men hoeveel geestdrift spraken wij van den verjaar- en van den krooningsdag van onzen beminden vorst CYPRIANUS IC of XCIX — want daarover bestond bij de geleerden verschil —, op welke dagen gebraad en podding op onze tafel verscheen en wij des avonds bij onze halve flesch zuren wijn per hoofd een leven als heeren hadden. Hoe zacht sliepen wij, als wij ons met eene hongerige, slechts door eene matige watersoep met vijf stuks aardappelen verwarmde maag nedervlijden, en hoe zalig droomden wij ons reeds aan de spits van het magtigste leger der wereld en zwoegend onder den last der orden en gouden epauletten, tot tegen den morgen de aanval van geheel andere wezens ons tot de nuchtere werkelijkheid terugriep. Hoe angstig luisterde ieder bij 't ontwaken, of ook eene plunderzieke muis in zijne broodla was doorgedrongen en met hoe veel grimmigheid joegen wij zulk een diertje het blanke staal door het lijf, als wij het ergens verrassen konden. Wat gevechten bestonden wij, als dolende ridders uit den grijzen voortijd — niet tegen monsters en draken, maar tegen de ratten, die onze laarzen doorknaagden, aan ons legergoed knabbelden en onze köstelijke montering te schande maakten. Met weemoedige vreugde denk ik nog aan u terug, gij schoone dagen van het voorleden, toen rooken en drinken en spelen en zwetsen mij nog vreemd waren, toen ik nog blijde verwachtingen koesteren mogt en met hijgende borst den dag te gemoet zag, dat ik mij als vaandrig onder vrolijke horenmuzijk aan het hoofd van een jagerregiment (van 250 man) op het paradeplein zou mogen vertoonen. Ik was zeventien jaar oud, toen die wensch werkelijk vervuld werd. Eene benoeming tot stukjonker bij de halve batterij des Knallenburgschen legers riep mijn broeder HANNIBAL naar eene vesting, waar drie tot honderdjarige opsluiting veroordeelde staatsmisdadigers gevangen zaten, terwijl ik zelf als vaandrig bij een fuselierbataljon naar het stadje Weidenheim verplaatst werd. (*Vervolg hierna.*)

ADVERTENTIEN

MARINE.

De DIRECTEUR en KOMMANDANT der MARINE te *Amsterdam* is voornemens, als daartoe gemagtigd bij Resolutie van Zijne Excellentie den Minister van Marine, in dato 18 Julij II. L. D. N°. 82, op *Donderdag den 31 Augustus aanstaande*, en volgenden dag, des voormiddags ten 10 ure, op 's Rijks Werf te Amsterdam, in het Openbaar te Verkoopen, de bij de verschillende Directien der Marine behoord hebbende RIJKS ZEILJAGTEN, mitsgaders het RIJKS TREK- of BINNEN-JAGT, en wel:

De PAVELJOEN-JAGTEN genaamd JUNO en ADONIS;

De KOTTER genaamd ONRUST;

Het KOPJAGT genaamd DE VLIEGER, en

Het TREK- of BINNENJAGT genaamd DE GLAZEN CHALOUP: met de daarbij behoorende TUIGEN, ZEILEN, ANKERS, BALLAST en verderen Inventaris, benevens het AMEUBLEMENT.

Alles breeder omschreven in de Conditien en Voorwaarden, welke van heden af, uitgezonderd des Zondags, van des voormiddags ten 10 tot des namiddags ten 3 ure, ter lezing liggen zoo bij het Ministerie van Marine in 's Hage, als bij de Secretarien van de verschillende Directien te Amsterdam, te Rotterdam en te Vlissingen, terwijl de gemelde Vaartuigen, mitsgaders de daarbij behoorende Inventarissen en Ameublement *drie dagen* voor den Verkoop ter bezigtiging voor de gegadigden zullen worden gesteld en de Catalogus verkrijgbaar zal zijn op de Secretarie bij de Directie der Marine te Amsterdam, tegen betaling van 15 cents.

AMSTERDAM, den 10. Augustus 1843.

De Directeur en Kommandant voornoemd,
A. W. DE MAN.

---

† § † De Notaris *J. LOEFF* zal, op Dingsdag den 15 Augustus 1843, des namiddags ten drie ure, in de Societeit *la Belle Alliance*, aan de Heerenbrug binnen de Stad VLISSINGEN, op bekomene autorisatie, namens de Erfgenamen van wijlen den Heer *Cornelis Adriaan Verhoeff*, publiek presenteren te verkoopen, een hecht, sterk en welgebouwd HUIS en ERF, met Arduinsteenen Gevel, Balcon en Steenen Beelden, benevens annexen TUIN, met Fruit- en andere exquise Boomen, staande en gelegen op het Dok, Wijk L. No. 110, binnen gezegde Stad Vlissingen; Kadastraal Sectie D. No. 21, bekend onder den naam van *Demerary*.

Aangeslagen in de Grondlasten op ƒ 58.10.

Des Zaturdags en Maandags voor den Verkoopdag, van des voormiddags 10 tot des namiddags 4 ure te zien, op vertoon van een toegang-biljet, te bekomen bij den Stads-Drukker *P. C. Verhoeff*, in het korte Groenewoud, en ten Kantore van opgenoemden Notaris, alwaar, benevens in het te verkoopen Huis, de Conditien van Verkoop acht dagen bevorens zullen ter lezing leggen.

---

§ † § *A. RUYSCH* maakt zijne Begunstigers bekend, dat binnen weinige dagen, voor zijne rekening, in lossing zal leggen, het schip *de twee Gebroeders*, gevoerd door Kapitein *J. Vermeulen*, met eene lading puike BELGISCHE SCHAAL-, HAARD- en KAGCHEL-KOLEN, uit de mijnen van *Sars Longchamps*, bij *Houdeng*, welke koolsoort, door zuivere en voordeelige brand, als volstrekt geen zwart of rook gevende, voor het gebruik in Haarden, Kagchels of Cuisinieres de voorkeur ten volle verdienen; verwacht ook in de volgende maand *beste Sunderlandsche Schaal- en Maatkolen*, alles tot zeer billijke prijzen.

VLISSINGEN, 11. Augustus 1843.

STOOMJAGTEN,

varende tusschen

Middelburg, Dordrecht Rotterdam

en op alle daar tusschen gelegen Plaatsen.

Augustus 1843.

Van Middelburg.			ur. m.	Van Rotterdam.			ur. m.
†Dingsdag	15,	vm.	7,	Dingsdag	15,	vm.	6.30
†Woensdag	16,	-	7,	Woensdag	16,	-	7.30
Donderd.	17,	-	3,	Donderdag	17,	-	8,
Vrijdag	18,	-	3.30	Vrijdag	18,	-	9.
Zaturdag	19,	-	4.30	Zaturdag	19,	-	9.30
Zondag	20,	-	6,	Zondag	20,	-	11.30

ZEETIJDINGEN.

VLISSINGEN, den 12. Augustus. Sedert den 10. dezer zijn alhier ter reede gekomen. Voor Antwerpen bestemd:

Eugène, J. J. Keeners, Hull, manufacturen; d'Antina, J. Reemts, Lier, garst; Magdalena, A. Urus, Koppenhage, teer en pik; Industrie, J. Schiff, Riga, rogge en vlas; Alexander, S. Sundberg, Udewalle, garst, Lawrence, J. Smith, Charlestown, katoen en rijst; Fortuna, J. Sovelein, Nerva; Latoria, H. Pátera, Memel beide hout; Frisch, G. T. Raege, Koningsbergen, rogge en zaad; Maria Theresia, K. H. Schumacher, Riga, lijnzaad; la Belle Alliance, T. Gaukema, Hamburg, stukgoed.

Van Antwerpen zijn de Schelde afgekomen en van deze reede naar zee gezeild.

Fenna, J. K. Bolhuis, Herkules, J. Laumens; Minerva, H. Thusing, Das vertrauen, C. Meunes, alle ballast, Avontuur; Elisabeth, J. Nielsen, Gohtenburg, Pallas, A. Flanders, Virginien, beide stukgoed, Dieo, N. Zeplien, Riga, Elise, C. Ahrends, Oostzee, Soenda Mathilda, J. Me[illegible]se, Leith, alle ballast; The Lawson, C. Cless, Aobroath, The Trader, J. Owen, London, beide schors; Emma, W. Tift; Barbara Catharina, Tiessina, P. E. Mooi; de Eersteling, E. O. Koolman; Luna, H. J. Roskamp; Sophia Elise, E. Staben, alle Avontuur Martin, W. Koop, Anna Elisa, H. H. Niepahr, beide Liverpool; Dina, J. Jongebloed, Oostzee, alle ballast; Barbara Catharina, J. Bohn; The May Flower, T. Rollattom, beide Londen, schors; de Courier, P. F. Jacobsen, Bordeaux; de Harmonie, J. Veen, Fortuna, L. Pank, Theodore, J. Permien, de Venus, P. Arendzen, Elswich, R. Sawijer, Andelses, J. Borrimon; Boreas, J. Schmidt, alle Avontuur, ballast; de Jonge Johanna, P. C. Dillewijns, Sandwich, schors; Diana, J. Wijeris, Hull; vlas.

Van Brussel gezeild:

De Commercie, H. J. Nichelsen, Londen, schors.

Van Gend gezeild:

Christina, P. R. Lucht, Embden, Helderika, Johanna, H. W. Tuuman, Gosserdeel, beide ballast.

Te Vlissingen, bij A. W. VAN BIEREN.